

føler jeg mig overbevist om, at man ogsaa her i København vil kunne købe Kartoffler for en passende Pris.

Brorsen: Jeg skal begynde med at gøre nogle Bemærkninger om et Forslag, der er opført paa Trafikministeriets Budget, § 15, og hvorefter ca. 300,000 Kr. stilles til Raadighed, for at der kan bygges et Dige derfra, hvor Ribe-Diget nu slutter, Nord paa over til noget, der hedder Tjæreborg Bakker. Det er Mening, at ca. 50,000 Kr. skulde anvendes i Finansåret 1917—18. Jeg vil benytte Lejligheden til for det første at takke den højtærede Minister, fordi han har imødekommet denne Egn's Ønske ved gennem dette Ændringsforslag at fremme en for den meget betydelig Sag. Det er ganske naturligt, at de Lodsejere, som har Jord Nord for Ribe-Diget, efterhaanden er blevet meget betænkelige ved at lade deres Jorder ligge ganske ubeskyttede, medens de ser, hvordan Jorderne indenfor Ribe-Diget er beskyttede, og i mange Tilfælde er der i de Aar, der er gaaet, siden Ribe-Diget blev bygget færdigt, høstet Gavn deraf. Det kan heller ikke nægtes, at netop Jorderne Nord for Ribe-Diget faar større Oversvømmelser fra Vesterhavet, idet der ganske naturligt, naar Vandet møder Ribe-Diget, sker en større Opstuvning der, hvor Diget slutter. Der er da efterhaanden kommet stærkere og stærkere Stemning for at søge et Værn mod Vesterhavets Oversvømmelse ogsaa for de Jorder, der ligger Nord for Darum, altsaa op ad Tjæreborg Bakker til. Nu skal jeg ikke trætte det høje Ting med lange Udtalelser om det formaalstjenlige i at bygge Diger til Værn for saadanne Jorder i Vestjylland. I denne Henseende kan jeg henholde mig til Udtalelser, jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at fremsætte under Behandlingen af det Lovforslag om Ribe-Diget, som blev ophøjet til Lov under 30. April 1909, men det er absolut min Erfaring, at man mere og mere derovre paa Egnen indser, hvor nødvendigt det er at faa Jorderne beskyttet mod Vesterhavets Oversvømmelser, og det er altsaa det, der har ført til, at man er indgaaet til Ministeriet med et Andragende om at faa Ribe-Diget fortsat op til Tjæreborg Bakker. Jeg er, som sagt, den højtærede Minister taknemmelig for, at han har fremsat et Forslag, der vidner om, at han har Interesse for denne Sag. Jeg vil imidlertid gerne henstille til den højtærede Minister — han er ikke til Stede i dette Aftenmøde,

men faar nok at vide, hvad jeg udtaler — at tage Forslaget om de 300,000 Kr. ud af Finanslovforslaget og fremsætte et selvstændigt Lovforslag, saa vi kan faa et selvstændigt Udvalg til at behandle denne ogsaa i økonomisk Henseende ret betydningsfulde Sag. Det ærede Medlem for Middelfart-Kredsen (Slengerik) holdt foreleden et Foredrag, som jeg med stor Interesse har læst igennem, om Finansudvalgets Arbejde, og det er vist rigtigt, hvad han der fremhævede, at Finansudvalget efterhaanden næsten bliver overbehyrdet med Arbejde. Her er der altsaa Tale om et Forslag, som Finansudvalget skulde have at arbejde med, og jeg vil meget indtrængende anmode om, at det maa blive et selvstændigt Udvalg, der faar denne Sag til Behandling, da det ogsaa økonomisk drejer sig om store Ting — ca. 7—800,000 Kr. skal Anlægget vistnok koste i dette Øjeblik. Rigsdagen faar jo ikke saa meget Arbejde i Vinter, ser det ud til; det vil være en yderligere Grund til, at et selvstændigt Udvalg faar med Sagen at gøre. Der er ogsaa flere andre Ting, som bidrager til, at jeg indtrængende maa fremsætte denne Anmodning. Da saaledes Andragendet i sin Tid gik ind til Ministeriet, lod Overslagssummen paa ca. 600,000 Kr. Det er altsaa paa Grundlag af denne Overslagssum, at Trafikministeren har stillet sit Forslag om, at Halvdelen, 300,000 Kr., skal bevilges af Staten. Nu er jeg imidlertid aldeles overbevist om, at man maa lægge mindst 25 pCt. til denne Overslagssum, saaledes at den kommer op paa 750,000 Kr. Alene det maa jo bevirke, at Sagen kræver en selvstændig Undersøgelse, for at man kan se, hvor meget Anlægget i det hele taget er blevet fordyret, siden Forslaget blev udarbejdet.

Ogsaa paa Grund af andre Omstændigheder maa jeg imidlertid meget ønske, at et selvstændigt Udvalg faar med Sagen at gøre. Da Andragendet gik ind fra Lodsejerne, havde man det Haab, at det Bidrag, Staten skulde yde til Fremme af dette Foretagende, kunde blive ydet Lodsejerne som Statslaan. Vi ved jo, at paa den Maade blev Sagen ordnet for Ribe-Digets Vedkommende. Nu lod det imidlertid til, at Trafikministeren, da Udvalget havde Foretræde hos ham, var meget utilbøjelig til at gaa ind paa dette; han mente i alt Fald, at hans Kollega Finansministeren absolut vilde sætte sig derimod; med andre Ord, at det Bidrag, Lodsejerne selv skulde udrede, maatte de selv skaffe til Veje, det kunde Staten ikke